

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון כו (תצא) ♦ שנה י

פ' שמיני ♦ פרה ה'תשפב

דברי אלוקים חיים
מרחן רבינו הגה"ק זיע"א

דברות קודש
מרחן רבינו עט"ר שליט"א

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל, ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימה והקרב לפני ה'.

והקשו המפרשים למה בזו הפרשה פתח בלשון "ויהי" שהוא לשון צער וכמ"ש חז"ל במסכת מגילה (י): שדבר זה מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה שכל מקום שנאמר "ויהי" אינו אלא לשון צער, ומקשה הגמרא ממה שכתוב כאן בפסוק "ויהי ביום השמיני" ותנאי שאותו היום שהיה בראש חודש ניסן, היה שמחה להקב"ה כיום שמים וארץ, כי כתוב הכא ויהי וגו' וכתוב התם בבריאת שמים וארץ, ויהי ערב ויהי בוקר, ומתוך האמת נדב ואביהוא באותו היום והיה יום צער.

והנה כולנו עומדים תחת האבל הכבד על פטירתו של גדול וצדיק ה"ה מרחן רבי חיים קיינבסקי זצ"ל, שהסתלק בפתע פתאום ביום שושן פורים אדר ב', אחר שערך את הסיום על התורה כולה, אותה היה נוהג לסיים מידי שנה בערב פסח, והשנה שהיא מעוברת סיימה בשושן פורים אחר שעברו י"ב חודש מתחילתה. הדבר ממחיש לנו את ריש פרשתינו 'ויהי ביום השמיני' מחד את שמחת הפורים, שלהודים היתה אורה אורה זו תורה, כפי שפורים היה אצל רבותינו הק' זיע"ע כעין שמחת תורה, ומאידך יש לנו את האבל הגדול על פטירתו של שר התורה בחטף. והנה אנו נמצאים כעת גם בפרשת פרה הנקראת בזו השבת, מובא ברש"י הק': זאת חוקת התורה לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה לפיכך כתב בה חוקה גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה עכ"ל רש"י הק'. ומקשים המפרשים למה דוקא על מצות פרה אדומה השטן ואומות העולם מונין את ישראל הלא יש הרבה מצוות שהם בבחינת חוק בלי טעם ולמה דוקא על זה שואלים וגם צריכים להבין הלשון "מונין" ולמה לא כתוב "שואלים" וגם מה התשובה הוא גזירה הוא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, ורבים המפרשים המבארים זאת.

ולענייננו אפשר לומר שהשטן ואומות העולם אומרים, היתכן שגדול וקדוש שמסר את נפשו על כל התורה כולה בטורה וסיימה מידי שנה יסתלק בחטף דייקא ביום קדוש ושמחה כזה, אתמהא! ועל זה נאמר גזירה הוא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה.

והנה נחזה אנו ונראה שהחטא שמחזר כאן בתורה על נדב ואביהוא והעונש, זה היה כבר מוקדם לזה, חטא אחר שלהם וגם כל זה בא מחטא אביהם אהרן, וכמו שנביא כאן להלן.

דהנה בפרשת משפטים (כד, ט) כתוב הפרשה שנאמר קודם העשרת הדברות ונאמר בד' בסיון למשה "עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחוויתם מרחוק וניגש משה לבדו אל ה' והם לא יעלו עמו ואח"כ בפסוק ט' כתוב "ועל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל ויראו את האלוקים וגו' וכתב רש"י הק' נסתכלו והציצו ונתחייבו מיתה, אלא שלא רצה הקב"ה לערוב שמחת התורה והמתין לנדב ואביהוא עד א' ניסן יום חנוכת המשכן, ולזקנים המתין עד פרשת ויהיה העם כמתאוננים וגו' ותבער במ אש ה' ותאכל בקצה המחנה, שהם הקצינים שבמחנה עכ"ל רש"י. ומזה נראה שהחטא הזה גרם לעונשם של נדב ואביהוא ולולי זאת לא היו נענשים בהחטא של קירבת אש זרה הכתוב בפרשה שלנו,

המשך בעמ' ד'

ויהי ביום השמיני

והקשו המפרשים למה בזו הפרשה פתח בלשון "ויהי" שהוא לשון צער וכמ"ש חז"ל במסכת מגילה (י): שדבר זה מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה שכל מקום שנאמר "ויהי" אינו אלא לשון צער, ומקשה הגמרא ממה שכתוב כאן בפסוק "ויהי ביום השמיני" ותנאי שאותו היום שהיה בראש חודש ניסן, היה שמחה להקב"ה כיום שמים וארץ, כי כתוב הכא ויהי וגו' וכתוב התם בבריאת שמים וארץ, ויהי ערב ויהי בוקר, ומתוך האמת נדב ואביהוא באותו היום והיה יום צער.

והנה כולנו עומדים תחת האבל הכבד על פטירתו של גדול וצדיק ה"ה מרחן רבי חיים קיינבסקי זצ"ל, שהסתלק בפתע פתאום ביום שושן פורים אדר ב', אחר שערך את הסיום על התורה כולה, אותה היה נוהג לסיים מידי שנה בערב פסח, והשנה שהיא מעוברת סיימה בשושן פורים אחר שעברו י"ב חודש מתחילתה.

הדבר ממחיש לנו את ריש פרשתינו 'ויהי ביום השמיני' מחד את שמחת הפורים, שלהודים היתה אורה אורה זו תורה, כפי שפורים היה אצל רבותינו הק' זיע"ע כעין שמחת תורה, ומאידך יש לנו את האבל הגדול על פטירתו של שר התורה בחטף.

והנה אנו נמצאים כעת גם בפרשת פרה הנקראת בזו השבת, מובא ברש"י הק': זאת חוקת התורה לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה לפיכך כתב בה חוקה גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה עכ"ל רש"י הק'.

ומקשים המפרשים למה דוקא על מצות פרה אדומה השטן ואומות העולם מונין את ישראל הלא יש הרבה מצוות שהם בבחינת חוק בלי טעם ולמה דוקא על זה שואלים וגם צריכים להבין הלשון "מונין" ולמה לא כתוב "שואלים" וגם מה התשובה הוא גזירה הוא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, ורבים המפרשים המבארים זאת.

ולענייננו אפשר לומר שהשטן ואומות העולם אומרים, היתכן שגדול וקדוש שמסר את נפשו על כל התורה כולה בטורה וסיימה מידי שנה יסתלק בחטף דייקא ביום קדוש ושמחה כזה, אתמהא! ועל זה נאמר גזירה הוא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה.

אבד צדיק מן הארץ

יחד עם כל בית ישראל אבלים אנו על הסתלקותו לגנזי מרומים של רבן ומאורן של ישראל, משרידי דור דעה, האיר את עיני ישראל בספריו ופסקיו הנודעים, כל רז לא אניס ליה העריך את כח התורה של רבינו הגה"ק זיע"ע וחביבו מאוד תמך ועודד מרחן רבינו שליט"א להמשיך בעבודתו בקודש

שר התורה והיראה

רבי שמריהו יוסף **חיים קניבסקי** זצוק"ל

בעל ה"דרך אמונה"

אוי מי יורה דעה ומי יבין שמועה

וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף השם

בשנת ה'תש"ס

פנינים ופרפראות ממשנת מרן הגה"ק רבי חיים קיינבסקי זצוק"ל

מאת הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס גם אני אודך

חודש ניסן קיים הבחור את מצות שילוח הקן באלעד. יומיים לפני חג הפסח, פחות משבועיים לאחר מכן, הוא התארס בשעה טובה ומוצלחת. (שם)

קיבלתי כבר את השם הזה לתפילה ביום רביעי

ת"ח אחד סיפר לי לאחרונה שמסר שם של חולה למרן הגה"ק קיינבסקי זצ"ל באמצע קבלת הקהל העמוסה בליל רביעי, וביום שישי הגיע אדם אחר עם אותו השם. השיב לו מרן זצ"ל: "קיבלתי כבר את השם הזה ביום רביעי. התפללתי עליו..."

בשנים האחרונות העברתי למרן הגה"ק זצ"ל מאות שמות של חולים לבקשת ברכה וישועה. ברוב המקרים אומר מרן זצ"ל: "שיתפללו". במקרים אחרים ממליץ על לימוד מסכתות או פרקים הקשורות למחלה, כמסכת בכורות, שיש בה הרבה נושאים של מומים וחלאים. כשנדברתי איתו בעבר, באחד מימי חודש אדר על סגולת לימוד מסכת קינים עם הפירוש הנודע "קן מפורשת", של בנו של רבי אליהו גוטמכר זי"ע, הגיב מרן זצ"ל: "זאת סגולה שהרבנית נותנת. אני אומר ללמוד כעת מסכת מגילה... זאת מסכת של ניסים..." (שם)

סגולה נגד עכברים

יהודי מבוהל נכנס למרן הגה"ק קיינבסקי זצ"ל. "יש לנו מכת עכברים איומה ונוראה בבית", סיפר. "ניסינו את כל האפשרויות, ריסוס והדברה קטלנית, מלכודות עכברים מכל הסוגים והמינים, תלינו את תמונת רבי ישעיה"ל מקערסטיער זצוק"ל, הידועה כסגולה גדולה נגד עכברים, וכל עצה טובה שקיבלנו מכל מי שהסכים לנדב מידע, אך לשווא, העכברים ממשיכים להופיע בביתנו". "תקפידו על מעשרות, והעכברים יעלמו", השיב מרן זצ"ל, לעיניו המשתאות של היהודי, שלא הבין מניין הרב יודע שהוא אינו מקפיד על מעשרות. ואכן, האיש החל להקפיד על מעשר, והעכברים נעלמו. מה ענין עכברים למעשרות?

בירושלמי (דמאי פ"א) מסופר שרבי פנחס בן יאיר הגיע לעיר אחת, כדי לאסוף כסף לפדיון שבויים והתושבים ביקשו ממנו שיפתור להם את מכת העכברים, המכלים את כל התבואה. התנא הקדוש כינס את כל התושבים ליד שדה גדולה, שם עמד וגזר על העכברים להופיע בפניו. מיד הופיעו אלפי עכברים ומילאו את השדה כולה. העכברים החלו לצפצף ורבי פנחס בן יאיר הסביר לתושבים שהעכברים אומרים שכיון והם לא הפרישו מעשר כהלכה, לכן שלח הקב"ה את העכברים להענישם. בני העיר קיבלו על עצמם להפריש מעשר, והעכברים נעלמו ולא שבו יותר לאזור. והנה לנו מקור הוראת מרן הגה"ק קיינבסקי, המשיב תמיד לשואליו על פי דברי חז"ל וחכמי הדורות. (שם)

איני יודע מה זה דיסק

שאלתי את מרן הגה"ק קיינבסקי זיע"א האם דיסק שיש בו דברי תורה טעון גניזה? השיב לי "איני יודע מה זה".

היכן רחוב מהרש"ל

לפני כמה שנים הגעתי יחד עם הגה"ק רבי יחזקאל בינג שליט"א, למרן הגה"ק קיינבסקי זצ"ל, הרב בינג הגיש ספרו החדש "נקודות הכסף", למרן, וסיפר לו שיש בית מדרש לתלמידים ברחוב מהרש"ל בבני ברק, וביקש ברכה,

שאלו מרן היכן רחוב מהרש"ל?

והסברתי למרן שבסוף רחוב מהרש"ל יש הכולל חזון איש שהיה מרן הולך שם ללמוד שנים רבות.

פשוט מבהיל הרעיון ששנים רבות הלך מביתו לכולל, ולא הבחין כלל בשמות הרחובות שממוכים עד מאד לכולל שלמד.

היה יודע בדיוק ממש היכן נמצא כל ספר

לפני פסח סידרו לו פעם הספרים בבית שניקו המדפים והחזירו שוב הספרים אולם לא החזירו בדיוק לפני הסדר שהיה, אחרי הרבה זמן עוד זכר שבלבלו לגמרי הסדר שהיה רגיל שספר פלוני נמצא, השביעי במדף פלוני, וספר פלוני נמצא הרביעי במדף פלוני.

בבני ברק לא שולט עין הרע

שאלתי את מרן זיע"א מה סובר האם יש לחשוש לעין הרע חלילה וחס, וענה לי "בבני ברק אין שולט עין הרע".

אין לך מה לעשות אלא לקנות עוד חדר

אחד בא לבקש ברכה ממרן שרוצה לקנות בית יותר גדול, אמר לו מרן האם אין לך מה לעשות אלא לקנות בית עם עוד חדר, ותצטרך לעבוד קשה בערב פסח לקנות עוד חדר שלם.

ממהר כי צריך להחזיר חובות

באחד מימי השבע ברכות לאחד מבניו הגאונים שליט"א, באמצע השבע ברכות בירך וקם ללכת והפטיר שצריך לכסות חובות, אחרי כך נודע שכונתו שהיה לו חובות בסדר לימודו בגמרא ורצה להשלימו.

מלחמת המפרץ

באותם הימים דובר במרץ בכל העולם על "מלחמת המפרץ השנייה" (שיש המכנים אותה "מלחמת המפרץ השלישית", כשהכוונה ל"מלחמת המפרץ"- המלחמה במפרץ בין איראן לעירק, ול"מלחמת המפרץ השנייה" שאנו זוכרים משנת תש"ן), לאחר שנשיא עיראק סאדם חוסיין הודיע שייצא למלחמת חורמה ב"ציונים". כל יושבי ארץ ישראל, שזכרו את מלחמת התש"ן, חששו לבאות ובני קהילת האברכים בנווה שאנן בחיפה, שם התגוררת באותם הימים, ביקשו לשאול את מרן הגה"ק זיע"א האם בשעת

בירך תינוק שהרופאים לא נתנו לו כלל סיכוי לחיות

היה סיפור עם משפחה שלפני תקופה גילו הרופאים בבדיקות שערכו שלתינוק העומד להיוולד בס"ד ישנן בעיות נוראיות, הכוללות מום בלב ועוד מכלול של מומים קשים, שלא יאפשרו לתינוק לחיות לתקופה ארוכה. בני המשפחה פנו למספר בדיקות אצל מספר פרופסורים שונים, בעצתם של יועצי רפואה חרדיים, אך התשובה היתה אחידה, התינוק לא יחיה במשך זמן רב, וגם אם יחיה- יסבול ממחלות וצרות קשות. בני המשפחה יצרו איתי קשר וביקשו שאבקש את ברכתו של מרן הגה"ק קיינבסקי זיע"א. כתבתי בפרוטרוט לרבנו זיע"א על הבדיקות ודברי הרופאים המומחים וביקשתי שמרן זיע"א יגזור ככח תורתו שהתינוק יולד בריא ושלם. "הלא צדיק גוזר והקב"ה מקיים", ביקשתי. ואכן, כעבור 3 ימים הגיע מכתב תשובתו של רבנו, ובו נכתבו שתי מילים: "רפואה שלמה". התינוק נולד כעבור כחודש בריא ושלם. הרופאים ערכו שוב ושוב את בדיקותיהם והביטו בתוצאה שלפניהם בהתרגשות ובהתפעמות. "נס! פשוט נס!", אמר פרופסור אחד שניבא שחורות. "הלכתם אולי במקרה לרב גדול?" הוא שאל ובני המשפחה אשרו שאכן כן, ר' חיים קיינבסקי בירך בכתב ברפואה שלמה... (שם)

סגולה לשידוך

מספר ימים לפני פורים התשע"ב ביקשתי מרבנו זצ"ל ברכה עבור בחור חסידי, שלא מצא את זיווגו עד כה. "הוא חסידישע בחור בן עשרים ושלש", אמרתי למרן זצ"ל, "אצל חסידים זה גיל ממש מבוגר"... וביקשתי ברכה בעבורו.

הגיב רבנו זצ"ל: "תגיד לו שיעשה שילוח הקן. כתוב במדרש שזאת סגולה לשידוכים". מסרתי את דברי הגה"ק דרך אחיו של הבחור, והם אירגנו לו קן יונים. בערב ראש

כְּנִינֵי חַיִּים

כל הולך על גחון (י"א-מ"ב). מוסיף המסורה: ויו דגחון חצי התורה באותיות, ע"כ. אדם מישראל שכבר למד חצי התורה, הריהו עלול להחזיק טובה לעצמו, לטפח על בכרסו ולומר: שישו בני מעי, כי למדתי תורה הרבה - אומרים לו איפוא, שיהיה שפל רוח, לבל יטפח ב'כרסו', אלא ילך על 'גחון'.

(האדמו"ר מגור זצ"ל)

והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם (י"א מ"ד). כי קדושתן של ישראל תלוי באם נזהרים ממאכלים אסורים, ובה נתקדשו ישראל הקדושים כי קדושתן של ישראל תלוי באם נזהרין ממאכלים אסורים, ובה ניכר גדול מעלת ויקרת ישראל, ואמרו ח"ל (יומא ל"ט) כי המקדש עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה ולעוה"ב, ואקרי קדוש כפירש"י ז"ל שם, ומובא בזוה"ק פרשת וישב דף קצ"א באם אדם נזהר ממאכ"א אז שורה עליו צלם אלו' ודיוקן האדם, ודחילין מיניה כל חיות ברא ועופא דשמיא, ולא אשתני זיוויה לעלמין, ואם ח"ו להיפך אז סר ממנו הקדושה ודיוקן האדם כי המטמא עצמו במאכ"א אז טמא טמא יקרא והוא גופא חתיכא דאיסורא כי בשביל זה חמור בעיני העולם האיסור של מאכ"א יותר מכל האזהרות כמו חילול שבת וכדו', מפני שכשאדם אוכל מאכל איסור אז ח"ו נתהפך גופו וכל דמו ונמסר לס"א ונעשה גוף טמא ועכור ונסתם לבו וקשה תשובתו מאוד רח"ל.

(שולחן הטהור - מאמר הפרשות ממאכ"א פ"א)

ענין נדב ואביהוא שהקריבו א"ש זרה, כי הנה במשכן ירדה אש מלמעלה על אופן המשוער במשקל אל דעות ב"ה, שיכולים להכילו, אך אינהו סברי שצריך התעוררות מדילהון, ולכך הלכו והביאו בעצמם את האש אשר לא נצטוו עליו, ומדלא היה עם מדה משורה מתוך כך נשאפה נשמתם מרוב דביקות.

(חוקי חיים - כ"ק אדמו"ר זי"ע משומרי אמונים)

וירד מעשת החטאת (ט, כב). הנ"ל עפ"י מאמר הגמרא (פסחים סד, ב) אין מעבירין על המצות. כי כן דרך היצר לקרר את האדם בגשתו אל העבודה זו תפלה לומר לו הלא אתה מלא עון ואיך ימלא לבבך לגשת אל הקודש. אולם האמת אינו כן כי הקב"ה שומע תפלת כל פה ומרחם על הבריות לקבל ברחמים תפלתו. ח"ש אין מעבירין על המצות בל יעלה על זכרונו העבירות בעת עשיית המצות. סור מרע ועשה טוב בשעה שאתה עושה טוב תסיר הרע מקרב לבבך אל תזכור עוד. זה וירד מעשות החטאת וגו' בשעה שאהרן הי' מברך את ישראל לא הי' זוכר החטאת שלהם. ח"פ (תהלים סט, יד) ואני תפלתי לך הי' עת רצון. פ' שאני מתפלל תמיד אל הי' ובטוח אני שיקבל תפלתי ויהי' עת רצון. מאשר ידעתי שהקב"ה מרחם על עמו ומקבל תפלתם ברחמים.

(תפארת שלמה)

וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם (ט'-כ"ב). קרי 'ידיו' וכתב 'ידו' - לומר לך, שבאמת נשא את שתי ידיו לברכת כהנים, אלא הצמידן זו לזו כך שנראה כיד אחת, ולכן כתב 'ידו'.

(שער בת רבים)

מכאן רמז למה שאמרו המקובלים, כי אע"פ שהכהנים חייבים לשאת שני ידיהם לברכת-כהנים, בכל זאת צריכה יד ימין להיות גבוהה במקצת מיד שמאל. אף כי "וישא ידיו" - את שתי ידיו - בכל זאת כתיב "ידו". לפי שיד אחת, יד ימין, היה מגביה יותר.

(בית יוסף)

ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים (י'-י"ב). חכמינו אמרו: לשאר עמו - למי ששמים עצמו כשיריים - כלומר, אין הקב"ה מתקרב אלא לאלה שרואים עצמם כמיותרים. והנה, אלעזר ואיתמר היו גם שפלי רוח וראו עצמם כ"נותרים", ולפיכך אמנם נשארו בחיים...

(הגה"ק בעל האבני נזר זצ"ל)

צְבוּרַת עֵינֶיךָ

שבת מברכין חודש ניסן

המגיד הק' מקאזניץ זי"ע היה רגיל לספר בכל שבת מברכים חודש ניסן ג' סיפורים אלו באומרו שסיפורים אלו מסוגל להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה

והכין את כל צרכי החג, לה"סדר", אחד מיועציו של המלך היה כומר שונא ישראל וכראותו את היהודי מהין לקחת ממנו של המלך עבור חיפוש האבידה לא היה יכול לסבול זאת, איך רימה היהודי את המלך והוציא ממנו ממון, הלך הכומר בליל חג הפסח מתחת חלון ביתו של היהודי וראה איך שאוכל ושותה ואינו עוסק כלל בחיפוש הטבעת, מיהר אל המלך ואמר לו: יבוא המלך עמי ואראה לו מה עשה היהודי עם המעות, הלך המלך עמו, וראו את היהודי יושב כמלך. בגדו, כשעמד המלך מתחת חלון ביתו אמרו אז אצלו את החרוז של "דיינו" ושמו של הכומר ג"כ היה "דיינו", ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך, וכולם אומרים "דיינו", הבין המלך שהכומר הוא הגנב הנוכל, וצוה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה ואכן נודע הדבר שהוא שלח ידו בטבעת המלך.

(א)

יהודי אחד עשה לפני חג הפסח חבית יין שרף, ונסע עמה למכירת היין, ולצורך כך היה צריך לעבור את גבולות הערים, כשעבר את הגבול תפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו החבית, כי היה אסור מחוקי המדינה לסחור עם יי"ש ללא רשות מיוחדת, היהודי בצר לו נסע תיכף להרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע ובכה מאוד על מר מצבו שלקחו ממנו את החבית שהיה מקור פרנסתו, אמר לו הרה"ק רבי אלימלך שילך ויאמר לשומרי הגבול, שיטעמו מהחבית ויווכחו לראות כי בתוך החבית לא נמצא רק מים בלבד ולא יי"ש, וכן עשה היהודי, וכן לפלא היה כשטעמו שומרי הגבול מן החבית ראו שהיא מלאה מים והחזירו לו את החבית, היהודי שב להרה"ק רבי אלימלך ושוב בכה על מצבו על שהחבית נהפכה להיות מים, אמר לו רבי אלימלך שיטעם עכשיו הוא מן החבית ויראה שהיא מלאה יי"ש, וכך היה שהחבית חזרה להיות יי"ש.

(א)

יהודי אחד עבד אצל פריץ, פעם התפאר הפריץ לפניו שאולולא היה נותן לו פרנסה היה גווע מרעב ח"ו, היהודי ענה לפריץ: הלא יש אלוקים בשמים הזן ומפרנס לכל, ואתה הנך רק השליח, כששמע הפריץ את דיבוריו של היהודי חרה לו מאוד ונטל ממנו את פרנסתו, היה זה לפני חג הפסח והיהודי העני ל א היה בידו איך לה כין צרכי החג, לאותו פריץ היה קוף שהיה חביב עליו מאוד, פעם נכנס הפריץ לנקות את אוצר מטבעות הזהב שלו, וכשראה הקוף איך מנקה הפריץ את המטבעות עם הרוק שבפיו, עשה גם הוא כמעשהו, אלא שהקוף בלע את המטבעות, עד שהתמלא כריסו במטבעות זהב ונפל פגר מת, הפריץ שלא ידע על סיבת המוות החליט לזרוק את הנבילה לבית היהודי, כשראה היהודי את הנבילה בביתו הבחין שנבקע בטנה ומטבעות זהב נוצצים מתוכה, נטלם והוציאם להוצאות החג, בליל פסח שלח הפריץ לקרוא להיהודי ובירר אצלו מנין לו כל זה, סיפר לו היהודי את כל המעשה, או אז הודה הפריץ כי הי' הוא הזן לכל.

(ב)

למלך אחד נאבדה ממנו טבעתו, והוציא צו שרוצה הוא שיחפשו את הטבעת, ומי שקיבל על עצמו את חיפוש הטבעת נתן לו המלך הרבה מעות כדי שיתאפשר לו לחפש אחר האבידה, בעיירה אחת שבממלכת המלך הזה היה גר איש יהודי עני ואביון, שלא היה בידו מאומה לה כין את צרכי הפסח הקרב ובא, אמרה לו אשתו, הנה אתה רואה שהמלך נותן מעות למי שרוצה לחפש את טבעתו, לך איפוא גם אתה ותאמר שאתה גם כן רוצה לחפש את טבעתו היקרה של המלך, ובממון שיביא לך המלך יהא לנו במה להכין את צרכי החג, נראתה בעיניו עצת אשתו והלך אל המלך והציע את עצמו לחיפוש האבידה, ואכן קיבל את הממון, נסע מיד לעיירתו

המשך דא"ח מרבינו הק' ז"ע מעמ' א'

ונלך הלאה בעז"ה ונראה מה שכתוב בפרשת עקב (ט, כ) שמשה רבינו חזר לומר את משנה התורה והזכיר את חטא העגל, ואמר משה רבינו "ובאהרן התאנף ה' מאוד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא ופירש רש"י: שה' התאנף באהרן כי שמע לכם ועשה מה שעשה ולכן ביקש ה' להשמידו, שזה כלוי בניו, וכן הוא אומר הפסוק (עמוס ב, ט) "ואשמיד פרוי מעל", ואמר משה שהוא התפלל גם בעד אהרן והועילה תפילתו רק כדי לכפר מחצה, ומתו שנים ונשארו השנים שהם אלעזר ואיתמר בניו הנשארים של אהרן. והנה רואים אנו שהחטא שלהם היו תלויים ועומדים מזמן מתן תורה ועשיית החטא של העגל, שאהרן היה שומע לקולם וכנ"ל והיה עונשו מגיע לכל הארבע בניו של אהרן ומפלתו של משה הצילו שניים מהם.

ברועה ישראל הוא כמו שמאמין בה' שיש חוב להאמין בנביאי ישראל וצדיקי הדור, זה מביא לאמונת ה' ואז יכולים להוושע מכל צרות ויסורים. והנה כאן מצינו בחז"ל במס' סנהדרין שכתבו שהיו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהם וכל ישראל אחריהם ואמרו אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור, ואף שאין הדברים כפשוטם וכוננתם היתה לפי ענ"ד, שהם אמרו דמכיון שהם זקנים מה יהיה לנו שאנו נהיה מוכרחים להנהיג את הדור איך נוכל לעמוד בה, אלא מ"מ דמכיון ששמעו זאת כל ישראל שהיו מהלכין אחריהם וכנ"ל נראה כזלזול במשה ואהרן, ולכן לא היה יכול להתקבל תפילתו של משה לומר שהם בניו מכיון שאין לבנים לזלזול בכבוד אביהם, וכל שכן לרובם משה שכבוד רבו הוא יותר מכבוד אביו.

ועוד נראה לומר בדרך אפשר שתפילתו של משה רבינו, לא חזרה ריקם שאף שהועיל בפועל רק לשני בניו של אהרן דהיינו אלעזר ואיתמר, מ"מ הועיל גם כן לנדב ואביהוא באופן נפלא ביותר, והיינו על פי מה שמבואר בזה"ק פרשת פנחס שאיתא שם שבעת שפנחס קינא נקמת ה' בזמרי בן סלוא פרחו נשמתו מרוב פחד, ורק אחר כך באו ב' הנשמות של נדב ואביהוא ונתחברו עם נשמתו של פנחס וחזרו יחד בגוף פנחס, וחי פנחס אחר כך בנס של תחית המתים, וידוע שפנחס זה אליהו וכמו שאמרו חז"ל ויצא מזה שנתקנו נשמתם של נדב ואביהוא וחיו מחדש בגוף פנחס ונשאר פנחס בחיים, שאליהו הוא פנחס וחי לעולם, וגם קאמר שם הזוה"ק שפנחס נקרא בן אהרן ע"ש, ופנחס זה אליהו וחי לעולם שנעשה מלאך הברית.

ואנו אין לנו אלא להתחזק באמונה וביטחון וגם להתחזק בתורה ובתפילה, ותפילה תלוי באמונה וביטחון שמאמין הוא ובטוח הוא שהשם יעזור לו, וגם לימוד דהתורה תלוי בבטחון, וכתבו הספרים הק' שאין שום תפילה נאבד לעולם ולזה מובן מש"כ לעיל שהועיל תפילות של משה גם לנדב ואביהוא, וידוע מה שכתב הר"ק ר' חיים ויטאל זצוק"ל תלמידו של האר"י ז"ל, שעיקר עבודת השי"ת באחרית הימים הוא תפילה, וכן היה עיקר דרך הבעש"ט ותלמידיו הק', תפילה עם תורה ביחד, וכמו שמאריך בזה רבינו הזקן (בעל שולחן הטהור) בספריו הק' וכן היה מעורר בזה מורי ורבי הק' (בעל חוקי חיים) בשיחותיו הק' בשבתות וי"ט ובכל עת רצון ויהי רצון שנזכה להוושע עוד בזה החודש, חודש שבו הישועות מקיפות שהוא חודש ניסן בביאת גואל צדק מתוך רחמים וחסדים מגולים ושיבנה בית המקדש ושם נעבד את ה' ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות אמן ואמן.

ולכאורה צריך להבין למה לא הועילה תפילת משה רבינו שינצלו כל בניו של אהרן, ובפשטות יש לומר שידוע שתפילה עושה מחצה ולכן ה' קיבל תפלת משה רק ע"ב מחצה בניו של אהרן, אבל מ"מ יש להבין למה נתפסו נדב ואביהוא דווקא ולא אלעזר ואיתמר, אבל בפשטות הוא כי לנדב ואביהוא היה להם חטא מוקדם של "ויחזו את האלוקים" וכנ"ל ולכן לא הועילו תפילתו של משה עליהם, וגם כעת בעת שהביאו אש זרה אז מצא המקטרג מקום לחול עליהם העונש של החטא של יחזו את האלוקים וגם מעונש של אהרן אביהם.

והנה לא מחקר מה היתה תפילתו של משה על הבנים של אהרן שינצלו מן העונש של חטא אביהם אהרן, והנה אפשר לומר לפי ענ"ד בעז"ה ומקדם נקדים להביא מפרשת המדבר (ג, א) שכתוב שם "אלה תולדות אהרן ומשה וגו' ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, אלה שמות בני אהרן וגו', וימת נדב ואביהוא וגו' ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם" ופירש רש"י ואינו מזכיר אלא בני אהרן ולא מזכיר בני משה אלא לומר שבניו של אהרן נקראו תולדות משה, לפי שלמדנו משה תורה, ומלמד הפסוק שכל המלמד את בן חבירו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, ונמצא שבני אהרן הם גם בני משה.

ולפי זה אפשר לומר שזה היתה תפילתו של משה עליהם ואמר משה בתפילתו להקב"ה רבונו של עולם תרחם עליהם מכיון שהם בני שאני למדתי אותם תורה, וכל הגזירה שעליהם הם מחטא של אהרן במעשה העגל וכנ"ל, אבל אני משה שלא הייתי במעשה העגל לא מגיע שינשאו הבנים שלי שהרי הם כבני, מכיון שלמדתי אותם תורה ועליהם לא חל העונש של אהרן, מכיון שהם גם בני וגו' וה' הטוב קיבל זאת הטענה.

אך לפי זה צריכים להבין למה נענשו נדב ואביהוא, ובפשטות יש לומר שעליהם היה החטא של יחזו את האלוקים וגו' זה היה חטא עצמי ולא שכן אביהם אהרן ולכן לא היה משה יכול להתפלל עליהם ואף שנגיד שכן התפלל לא קיבל ה' הטענה הזאת שמשה הוא גם כן אביהם, מכיון שיש להם חטא שזה לא תלוי באביהם אהרן, משא"כ אלעזר ואיתמר שהיה עליהם רק החטא של אביהם ולכן הם ניצלו בזכות תפילת משה רבינו ע"ה.

ובאופן אחר נראה לומר בעז"ה כי ידוע מספרי הבעש"ט הק' שתפילת צדיק מועיל להתקבל ולכן אם הצדיק מתפלל על איש ישראל יכולים להינצל מכל צרה וצוקה, זה מפורש בחז"ל שאמרו מי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך לחכם ויתפלל עליו וכתבו בספרים הק' שתלוי הרבה באם יש אמונה בהצדיק דהיינו שיש ב' דברים שכתוב בהפסוק ויאמינו בה' ובמשה עבדו וחז"ל אמרו מי שמאמין

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 055-6798152
ובאימייל: 3118494@gmail.com

קול קראלי - 074-7962278

לע"נ
הרה"ח **חיים מאיר** הלוי ז"ל
בן הרה"ח שמעון צבי שילבט"א
ברמיניקא
נלב"ע ביום ל אדר א' תשפ"ב

לעילוי נשמת
מרת בריינדל ע"ה
בת הר"ר **יהודה מנחם** ז"ל
נלב"ע י"א שבט תשפ"ב
ת. נ. צ. ב. ה

לזכר עולם יהיה צדיק
רבינו הגדול
הגה"ק **יצחק צבי משה** ז"ע
בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל
מקראלי
נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה

לעילוי נשמת
הגה"צ **עמרם וועקנין** זצ"ל
בן הרה"ג אליהו זצ"ל
רב ביהמ"ד מאור הרשב"י אשדוד
נלב"ע ביום טו אדר תשפ"ב

לעילוי נשמת
הגה"צ **משה וועבר** זצוק"ל
בהרה"צ **מרדכי** זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפ"א
ת. נ. צ. ב. ה